پنج‌شنبه ۲۹ تیر ۱۴۰۲ . شماره ۲۱۲۶۵
۲ محرم ۱۴۴۵ . ۲۰ جولای ۲۰۲۳
خراسان روزنامه صبح ایران

بازار آن چه سوز و شر است در خلق عالم است | بازار آن چه نوح و چه عیسی و چه اوحه تمام است | بازار آن چه رستخیز عظیم است کز زمین | تا نفخ صور حاتمه عرش اعظم است

روضه روز دوم: حکایت ورود کاروان سید الشهدا(ع) به دشت نینوا

بار بگشایید، این جا کربلاست...

جواد نوائیان رودسری
calture@khorasannews.com

امام حسین(ع) تصمیم گرفت شبانه مدینه را به مقصد مکه ترک کند. یزید به حاکم خود در مدینه دستور داده بود، هرطور شده از امام(ع) بیعت بگیرد و در صورت امتناع، ایشان را به شهادت برساند. ولید بن عتبه، پسرعموی یزید و والی مدینه، مروان بن حکم را احضار کرد و از او درباره اجرای دستور یزید مشورت خواست. «علامه سیدمحسن امین»، در کتاب «لواعج الاشجان فی مقتل الحسین(ع)» می نویسد: «مروان به او[ولید] گفت: حسین بیعت نخواهد کرد. وقتی نزد تو آمد، گردنش را بزن.» ولید از انجام این کار بیم داشت. در دیداری که شب هنگام، در دار الحکومه مدینه، میان ولید و امام حسین(ع) رخ داد، امام(ع) صحبت درباره این امر را به فردا موکول کرد و فرمود: «گمان نمی کنم این کار را بتوان در خفا انجام داد. لازم است مردم نظر مرا بدانند. به همین دلیل تا صبح صبر کن، آن گاه رأی مرا در این باره خواهی دانست.» مروان که شاهد این گفت و گو بود، به ولید اصرار کرد که به امام(ع) اجازه خروج از دار الحکومه را ندهد و ایشان را به شهادت برساند. امام حسین(ع) به این جسارت مروان پاسخی در خور داد و آن گاه خطاب به والی مدینه فرمود: «ای امیر! ما اهل بیت پیامبر، معدن رسالت و محل فرود آمدن فرشتگان هستیم ...و یزید مردی فاسق و شراب خوار است که انسان های بی گناه را می کشد و آشکارا فسق و فجور می کند و چون منی، با چون اویی، بیعت نخواهد کرد.» «سید بن طاووس» در کتاب شریف «لهوف» آورده است که امام حسین(ع) روز بعد، با مروان روبه رو شد و او دوباره بر بیعت کردن با یزید پافشاری و امام(ع) را تهدید کرد. حضرت اباعبدا...(ع) در پاسخ به مروان فرمود: «وَعَلَى الإسلام السَّلامُ إذْ قَدْ بُلِيتِ الأُمَّةُ بِراعٍ مِثْلِ يزيدَ؛ باید فاتحه اسلام را خواند، آن گاه که امتّ گرفتار حاکمی چون یزید شود.»

■ **آهنگ خروج**

امام حسین(ع) آهنگ خروج از مدینه کرد، اما پیش از آن که شهر را ترک کند، در وصیتی به برادرش محمد بن حنفیه، دلایل قیام علیه یزید را بیان فرمود. «موفق بن احمد خوارزمی» در «مقتل الحسین(ع)»، این وصیت نامه مهم را که نمایانگر اهبر امام(ع) در قیام عظیم عاشوراست، آورده است: «من نه از روی خودخواهی و خوش گذرانی و نه برای فساد و ستمگری از شهر خود بیرون آمدم؛ بلکه هدف من از این سفر، امر به معروف و نهی از منکر است. خواسته‌ام، اصلاح مفاسد امت و احیای سنت و قانون جدّم، رسول خدا(ص) و راه و رسم پدرم، علی بن ابی طالب(ع) است. پس هر کس این حقیقت را از من بپذیرد، راه خدا را پذیرفته است و هر کس رد کند، من با صبر و استقامت، راه خود را در پیش خواهم گرفت تا خداوند میان من و بنی امیه حکم کند که او بهترین حاکم است.»

■ **مکه؛ میزبان خونِ خدا**

امام حسین(ع) وارد مکه شد. با این حال، ماندن ایشان در این شهر نمی توانست طولانی باشد. خبرهایی در دست بود که نشان می داد مأموران یزید در پی به شهادت رساندن امام(ع) هستند و ممکن است این اتفاق در زمان انجام مناسک حج و در حرم امن الهی روی دهد. از سوی دیگر، کوفیان نامه های فراوانی برای امام حسین(ع) فرستاده و از ایشان دعوت کرده بودند برای سازمان دهی قیام، علیه حکومت ستمگر اموی، به کوفه بروند. امام حسین(ع)، پسرعموی خود، مسلم بن عقیل را برای بررسی اوضاع و شرایط، به کوفه فرستاد. مسلم پس از مشاهده اشتیاق کوفیان به آمدن امام(ع) به کوفه، نامه‌ای برای ایشان نوشت که «احمد بن داوود دینوری» در «اخبار الطوال»، آن را این گونه نقل کرده است: «پیشرو کاروان به اهل خود دروغ نمی گوید. همانا، هجده هزار تن از مردم کوفه با من بیعت کرده‌اند. بیا که همه مردم همراه تو هستند و اعتقاد و علاقه‌ای به خاندان ابوسفیان ندارند.» با رسیدن پیام مسلم، امام حسین(ع) آماده عزیمت به کوفه شد. تعدادی از اصحاب پیامبر اسلام(ص) و بزرگان قوم که در مکه حاضر بودند، از امام(ع) خواستند تا از هجرت به کوفه منصرف شود، اما ایشان نپذیرفت و به سوی کوفه حرکت کرد.

■ **در ریغ از هانی و مسلم**

امام حسین(ع) از منزل «زرود» گذشت. بر اساس نوشته «دینوری»، در همین منزل «زهیر بن قین» به امام(ع) پیوست. وقتی کاروان امام حسین(ع) در منزل «ثعلبیه» فرود آمد، هنگام غروب آفتاب، پیکی از کوفه رسید و خبر شهادت هانی و مسلم را به امام(ع) رساند. تعدادی از مورخان مانند «یعقوبی» در کتاب تاریخ خود، محل رسیدن خبر شهادت مسلم و هانی به امام حسین(ع) را مکانی به نام «قطقطانه» می دانند و برخی دیگر منزل «زباله». «طبری» در تاریخ خود، به نقل از «ابی مخنف»، می نویسد: «امام(ع) با شنیدن این خبر، فرمود: انا لله و انا الیه راجعون، خداوند آن دو را رحمت کند و این را چند بار تکرار کرد... آن گاه فرمود: پس از این دو، خیری در دنیا نیست.» امام حسین(ع) شب را در منزل «ثعلبیه» بیتوته کرد و سحرگاه به یارانش فرمود تا تمام مشک ها را از آب پر کنند و آماده حرکت شوند.

■ **جداشدن دنیاطلبان**

امام(ع) از منزل «ثعلبیه» خارج شده بود که پیکی دیگر خبر شهادت «عبدا...بن یقطر»، سفیری را که امام حسین(ع) به کوفه فرستاده بود، به ایشان رساند. امام(ع) فرمان داد کاروانیان در منزل بعدی، یعنی منزل «زَباله» فرود آیند. آن گاه، پس از اقامه نماز، رو به همراهان خود کرد و فرمود: «خبر بس ناگواری به ما رسیده است. مسلم بن عقیل و هانی بن عروه و عبدا...بن یقطر را کشته‌اند؛ شیعیان مان ما را تنها گذاشته‌اند. هر کس می خواهد برگردد، برگردد؛ حقی از ناحیه ما بر گردن او نیست.» «طبری» می نویسد: «عده زیادی از مردم از او جدا شدند و راه راست و چپ را در پیش گرفتند. تنها در میان اصحاب امام(ع) کسانی ماندند که از مدینه با او همراه شده بودند. علت این جدایی آن بود که اعرابی که در پی آن حضرت آمده بودند، گمان می کردند او به شهری می رود که اطاعت و فرمان برداری اهالی آن از ایشان قطعی است.» در منزل «زَباله» بود که دنیاطلبان راه خود را پیش گرفتند و امام حسین(ع) را تنها گذاشتند.

■ **آیا به ما اقتدا می کنی؟**

در کوفه، عبیدا...بن زیاد توانسته بود با نیرنگ و تهدید، مخالفان را سرکوب کند و افرادی را که قصد پیوستن به امام حسین(ع) داشتند، زندانی کند یا به شهادت برساند. ابن زیاد تصمیم گرفت پیش از آن که امام حسین(ع) به سَواد کوفه برسد، راه را بر ایشان ببندد. به همین دلیل، سپاهی را به فرماندهی حر بن یزید ریاحی به سوی کاروان امام(ع) فرستاد. از سوی دیگر، حضرت اباعبدا...(ع) و یارانش، پس از عبور از چند منزل، به منطقه «شِراف» رسیدند. «ابوعلی مسکویه الرازی»، در «تجارب الامم» می نویسد: «حر بن یزید، فرماندهی سپاه[ابن زیاد] را پذیرفت. حسین(ع) نیز به حرکت خود ادامه داد و رو به جانب شِراف نهاد. در آن جا به یارانش دستور داد مشک ها را دوباره پر کنند. آن گاه تا نیمروز به حرکت خود ادامه داد. ناگهان مردی از یاران حسین(ع) فریاد زد: ا...اکبر! حسین(ع) به او گفت: چرا تکبیر گفتی؟ مرد پاسخ داد: از دور نخلستان می بینم. دو مرد اسدی که در کاروان بودند، گفتند: در این منطقه نخلی وجود ندارد! حسین(ع) پرسید: پس آن چه می بینید، چیست؟ پاسخ دادند: به خدا قسم نیزه ها و سلاح های یک سپاه است.» امام حسین(ع) در پی مکانی برای ایجاد مواضع و دفاع برآمد. با راهنمایی آن دو مرد اسدی، کاروان امام(ع) در کنار تپه ای در همان نزدیکی، مستقر شد و کاروانیان خیمه ها را برافراشتند. «عزالدین علی بن اثیر»، در کتاب «الکامل فی التاریخ» می نویسد: «آن قوم رسیدند که عده آن ها هزار سوار بود و تحت فرماندهی حر بن یزید تمیمی یربوعی قرار داشتند. آن ها روبه روی حسین(ع) صف کشیدند. در آن وقت، ظهر شده بود. حسین(ع) به اتباع خود گفت: به آن ها آب دهید و اسب هایشان را سیراب کنید. آن ها هم، چنین کردند. حر با سواران خود از قادسیه آمده بود که حُصین بن نُمیر تمیمی با عده هزار سوار، او را به طرف حسین(ع) فرستاده بود.» «ابن اعثم کوفی» در کتاب «الفتوح»، می نویسد: «آن حضرت، او[حر] را نزدیک طلبید و فرمود: ای حر، به [مدد] ما آمده‌ای یا اراده جنگ با ما داری؟ حر گفت: عبیدا...بن زیاد مرا به جنگ شما فرستاده است. آن حضرت چون این سخن از حر بشنید، فرمود: لاحول ولاقوّة إلّا بالله العلیّ العظیم. چون وقت نماز پیشین رسید، حضرت، حجّاج مسروق را فرمود: بانگ نماز بگوی و قامت کن تا نماز گزاریم. چون حجّاج بانگ نماز گفت، حسین(ع) آواز داد: ای حر، تو آن جا با اصحاب خود نماز می گزاری و من این جا با اصحاب خویش، یا به ما اقتدا می کنی؟ حر گفت: اقتدا به شما می کنم. حجّاج قامت گفت و حسین(ع) هر دو لشکر را امامت کرد و نماز گزاردند.» امام حسین(ع) پس از اقامه نماز، رو به حر و سپاهیانش کرد و طی بیاناتی، دلیل سفر خود به عراق را دعوت مردم کوفه و نامه های بزرگان این شهر دانست و از آن ها خواست در صورتی که مایل نیستند به کوفه بیایند، اجازه دهند بازگردد. «دینوری» در «اخبار الطوال»، پس از ذکر سخنان امام(ع) با سپاه حر، می نویسد: «حر بن یزید گفت: به خدا سوگند ما نمی دانیم نامه هایی که می گویی چیست. امام حسین(ع) فرمود خورجینی را که نامه های ایشان در آن بود، بیاورند و آوردند و نامه ها را برابر حر و یارانش فروریختند. حُر گفت: ما از کسانی نیستیم که چیزی از این نامه ها را برای تو نوشته باشیم و مأموریم هنگامی که به تو رسیدیم، از تو جدا نشویم تا تو را به کوفه پیش عبیدا...بن زیاد ببریم. امام(ع) فرمود: مرگ از این کار آسان تر است و دستور فرمود بار ها را ببندند و یارانش سوار شدند و آهنگ بازگشت سوی حجاز فرمود، ولی سواران حر مانع از حرکت ایشان شدند.»

■ **این جا نینوا ست...**

سپاه حر همراه با کاروان امام حسین(ع) حرکت کرد. یاران امام(ع) نگران شرایط به وجود آمده بودند. «ابوحنیفه دینوری» در «اخبار الطوال» می نویسد: «امام حسین(ع) از قصر بنی مقاتل همراه حر بن یزید حرکت فرمود و هر گاه آهنگ صحرا می کرد، حر او را از آن کار باز می داشت تا آن که به جایی به نام کربلا رسیدند. از آن جا اندکی به سوی راست حرکت کردند و به نینوا رسیدند. در این هنگام، مردی که بر مرکبی راهوار سوار بود، از مقابل شتابان آمد و همگان منتظر او ایستادند. چون آن مرد رسید به حر سلام داد و به امام حسین(ع) سلام نداد و نامه‌ای از ابن زیاد برای حر آورد که در آن چنین نوشته بود: اما بعد، همان جا که این نامه ام به دست تو می رسد، بر حسین(ع) و یاران او سخت بگیر و او را در بیابانی بدون آب و سبزه فرود آور و حامل این نامه را مأمور کرده‌ام تا مرا از آن چه انجام می دهی آگاه کند، والسلام. حُر، نامه را خواند و سپس به امام حسین(ع) داد و گفت: مرا چاره ای از اجرای فرمان امیر نیست. همین جا فرود آی و برای امیر بهانه‌ای بر من قرار مده. امام حسین(ع) فرمود: کمی ما را پیشتر ببر تا به این دهکده غاضریه که با ما یک تیر رس فاصله دارد برسیم یا به آن دهکده دیگر که نامش سقبه است و در یکی از این دو دهکده فرود آییم. حُر گفت: امیر برای من نوشته است تو را در سرزمین خشک و بی آب فرود آورم و چاره ای جز اجرای فرمان او نیست.» به این ترتیب، حضرت اباعبدا...(ع) و یارانش، در محرم سال ۶۱ هجری قمری وارد صحرای نینوا شدند.

اشاره

پدران ما، هر روز از دهه نخست ماه محرم را به نام شهیدی یا واقعه‌ای نام گذاری کرده‌اند تا در عزاداری بر سالار شهیدان(ع) و یاران وفادار او، نظم و یکپارچگی حفظ شود. اما در پس این اقدام ظریف و باریک‌بینانه، انتخابی عمیق و کارساز نهفته است که عزادار و عاشق حسین(ع) را، وادی به وادی تا صحرای کربلا می برد، تربیتش می کند و در عاشورا به مقامی می رساند که فریاد سر دهد: «یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ». حکایتِ روایت های شب و روز دهه نخست ماه محرم، حکایت همان آماده کردن دل است که در مجالس عزاداری ما، سخنرانان و مدّاحان متعهّد، برای رسیدن به آن مقام، می کوشند و جز رضای خدا طلب نمی کنند. ما نیز، به تبعیت از این سنت حسنه، گام در همان مسیر می گذاریم و در دهه اول، هم‌نوا با همه عزاداران حسینی و با کمک گرفتن از اسناد قابل اعتماد تاریخی، روضه مکتوب هر روز را به شما سروران ارجمند و همراهان گرامی تقدیم می کنیم.

مزایده ماهانه
www.mozayedemonaghese.com
واحد پشتیبانی و سایت ۰۲۱-۴۹۱۰۵۴۲۵
مشاهده تمامی آگهی های
خراسان بزرگ

آگهی اصلاحی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
پیرو آگهی منتشره م الف ۷۵۸- ۱۳۹۷/۱۱/۱۳ و ۱۳۹۷/۱۱/۲۸ با توجه به این که مفاد گزارش کارشناسی به شماره۳۳۷۲- ۱۴۰۲/۰۲/۰۷ و با عنایت به اینکه طبق گزارش مذکور رای هیات تاکنون اجرا نگردیده است لذا مفاد رای صادره به شرح ذیل اصلاح می گردد شش دانگ یک باب منزل به مساحت ۲۰۰.۶۴ متر قسمتی از پلاک ۷۸۸ فرعی از ۱۰- اصلی بخش شش مشهد دارای حدود بدین شرح می باشد. شمالا : به طول ۱۳.۳ متر دیوار به دیوار پلاک ۳۷۵۱ فرعی شرقا: به طول ۱۴.۲ متر دیوار به دیوار پلاک باقی مانده ۷۸۸ فرعی
جنوبا : به طول‌های ۴.۰۳ و ۵.۹۸ و ۰.۱۱ و ۴.۵۴ متر درب ودیواریست به کوچه غربا: به طولهای ۱.۴۷ و ۰.۲۱ و ۱۲.۸۶ دیوار به دیوار ۷۸۸ فرعی
م الف ۳۵۴- تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۲/۰۴/۱۴
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۲/۰۴/۲۹
حسن ابوترابی
مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز

تبرک
آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده منتهی به ۱۴۰۲/۱۲/۲۹
شرکت گروه کارخانجات صنعتی تبرک (سهامی عام)
به شماره ثبت : ۳۱۴۷۸ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۴۶۶۹۸۶
بدین وسیله از صاحبان سهام شرکت گروه کارخانجات صنعتی تبرک (سهامی عام) و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام که راس ساعت ۱۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۲/۰۵/۱۱ در محل کیلومتر ۱۶ جاده قوچان بعد از نیروگاه توس (شرکت صنایع مهتاب خراسان) تشکیل می گردد ، حضور بهم رسانند .جهت دریافت کارت ورود به جلسه ، ۱۰ دقیقه قبل از برگزاری مجمع با ارائه اصل کارت ملی برای سهامداران حقیقی و معرفی نامه معتبر برای سهامداران حقوقی اقدام گردد.امکان حضور مجازی سهامداران فراهم و دسترسی از طریق آدرس لینک https://www.aparat.com/Tabarok_ir/live امکان پذیر می‌باشد .
دستور جلسه :
-تطابق اساسنامه شرکت با نمونه اساسنامه سازمان بورس و اراق بهادار - سایر موارد مرتبط و قابل طرح در مجمع عمومی فوق العاده
هیات مدیره شرکت گروه کارخانجات صنعتی تبرک(سهامی عام)

استخدام
بنیاد تعاون زندانیان خراسان رضوی در نظر دارد جهت تکمیل کادر پرسنلی خود در شهرستان‌های سبزوار نیشابور قوچان و کناباد از بین متقاضیان مرد ترجیحا بومی واجد شرایط ذیل استخدام نماید.
مدرک کارشناسی در رشته‌های
حسابداری مدیریت بازرگانی با گرایش‌های مختلف ۲ سال سابقه کار
متقاضیان می‌توانند جهت ارسال رزومه کاری به صورت حضوری یا به آدرس ایمیل ذیل مراجعه نمایند.
مشهد - خیابان صاحب الزمان نبش صاحب الزمان ۱۱ پلاک ۲۸
روبروی بانک صادرات - بنیاد تعاون زندانیان خراسان رضوی تلفن تماس تلفن ۲۱-۰۵۱۳۸۴۵۴۲۲۰ داخلی ۱۲۱
ایمیل:m.abdollahi.sh@gmail.com

واحد طراحی روزنامه خراسان
در تبلیغات همراه شماست تلفن: ۷-۳۷۰۰۹۹۲۵

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده نوبت دوم
شرکت تعاونی مسکن کارگران اتوبوسرانی مشهد
مجمع عمومی فوق العاده شرکت تعاونی مسکن کارگران اتوبوسرانی مشهد راس ساعت ۹ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۱۰ در محل دفتر شرکت واقع در بلوار کامیاب راه آهن خیابان بیهقی پلاک ۹۸ طبقه دوم برگزار می‌شود از کلیه اعضای محترم دعوت می‌شود جهت اتخاذ تصمیم نسبت به موضوعات ذیل در این جلسه حضور به هم رسانند.
اعضای محترمی که امکان حضور آنها در جلسه مذکور مقدور نمی باشد می توانند حق رای خود را به موجب وکالت نامه کتبی به فرد دیگری واگذار نمایند. در اینصورت تعداد آرای وکالتی هر عضو حداکثر ۳ رای و هر فرد غیر عضو تنها یک رای خواهد بود.
اعضای متقاضی اعطای نمایندگی به همراه وکیل مورد نظر باید از ساعت ۹ صبح تا ۱۲ ظهر روزهای شنبه، یکشنبه و دو شنبه مورخ ۷ و ۸ و ۱۴۰۲/۰۵/۰۹ به محل دفتر شرکت به نشانی فوق مراجعه تا پس از تایید وکالت نامه های مزبور توسط مقام مجاز ورقه ی ورود به مجمع برای فرد نماینده صادر گردد.
دستور جلسه :
۱ - اصلاح ماده ۶ اساسنامه (تمدید فعالیت شرکت)
هیئت مدیره شرکت تعاونی مسکن کارگران سازمان اتوبوسرانی مشهد

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند
رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ و برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۶۰۰۸۰۰۰۸۲۲ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۷ هیأت تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی طرقبه شاندیز تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای علی اصغر هوسی فرزند حسین شماره شناسنامه ۷۴۵۰ و کدملی ۰۹۴۶۸۴۳۲۹۵ مورد تقاضا و انتقال از محل مالکیت متقاضی نسبت به مالکیت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب منزل به مساحت ۷۸۱.۳۴ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۰۰۸ فرعی از ۹۳- اصلی واقع در خراسان رضوی بخش ۶ مشهد حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز محرز گردیده است. لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیئت الصاق به آرای اعلام شده اشخاص ذینفع به آرای اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا ۲ ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که دراین صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. م الف ۹۵۸
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۱۴
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۲/۰۴/۲۹
حسن ابوترابی
مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ و برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۶۰۰۸۰۰۰۸۲۳ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۷ هیأت تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی طرقبه شاندیز تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای مسعود هوسی فرزند حسین شماره شناسنامه و ملی ۰۹۲۰۳۸۳۴۹۱ مورد تقاضا و انتقال از محل مالکیت متقاضی نسبت به مالکیت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب منزل به مساحت ۷۸۱.۳۴ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۰۰۸ فرعی از ۹۳- اصلی واقع در خراسان رضوی بخش ۶ مشهد حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز محرز گردیده است. لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در ۲ نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیئت الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا ۲ ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد که دراین صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. م الف ۹۶۰
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۴/۱۴
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۲/۰۴/۲۹
حسن ابوترابی
مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک طرقبه شاندیز